

Тамъ той отъ първенъ бѣше награденъ отъ самиятъ султанъ, за бабаитъка му съ бератъ Махмудия II-ра степень. Като и при това за въ честь на подвигътъ му бѣше го поставилъ Сановникъ въ Царския си палатъ. Нъ тия блаженства Шефкету не бѣха описани за дѣлго.

Злото ся не остави ненаказано. Кореспондента на Английский в. „Дейли-Нюсь“, Г-нъ I. A. Макъ-Гахана, сѫщо Г-нъ Скайлъръ, Г-нъ Киаркъ, и человѣколюбива-та Англичанка Г-жа Лейди-Странгфордъ, иззвиха гласно прѣдъ Европейскій міръ, мжкитъ и страданията на Българските синове; за коренното истребление на селото Бояджикъ. Мина ся малко ето че дойде Европейска комиссия придружена отъ Сливенский Митрополитъ, Г-нъ Серафимъ, като и водяха осаждения пристожникъ Шефкета. Нъ Злокобнитъ движения на мюсломаните не ся забавиха отъ да не упражнятъ най-мизерните си интриги, за да оправдаятъ убийствата. Тѣ подкуниха и упоиха едного отъ огъния избавленитѣ селяни, който да прѣстави лжливи данни по историята на кланието и изгоряванието на с. Бояджикъ. Така и стана. Дойде комиссията повиква тогози човѣка, който безъ въпроси той каза: „Шефкетъ-паша нѣма никаква вина за изгоряванието и съсипанието на селото Бояджикъ. Самитѣ селяни прѣдизвикаха това. Тѣ бѣха ся въоружили до единъ и всички бѣха комити, като избиха безброй рѣдовна войска на Патишаха.“ Комиссията останала очудена отъ тоя отчетъ по събитието. Нъ ето слѣдъ много дохожда повторно сѫщия селянинъ, (нъ сега вече е билъ въ нормално положение) и ся прѣставя прѣдъ комиссията като опрѣвергава първите си лжливи извѣстия и причинителите на това. Тогава нѣговите свѣдения ся потвърдиха и отъ много други членове отъ комиссията, за което комиссията бѣше дошла въ за-